

[Marius Buhl.]

arbejder, arbejder, som måske har været påkrævede, men som ikke længere er påkrævede, ved de offentlige institutioner. Det er efter min mening den eneste vej til at billiggøre driften eller i nogen grad standse stigningen i udgifterne ved disse institutioner.

Landbrugsministeren (Bording): I anledning af det ærede medlem hr. Marius Buhls spørgsmål skal jeg udtale, at der fortsat må lægges vægt på, at man indhenter de til vildtstatistikens udarbejdelse nødvendige oplysninger. Det fremgår af Danmarks nationalbudget, at værdien af vildtet i årene 1946, 1947 og 1948 har udgjort henholdsvis 20 mill. kr., 18 mill. kr. og 22 mill. kr. med en årlig udgift til jagtammunition paa 1 mill. kr. Disse tal bygger på vildtstatistikken, der nu har været optaget siden 1. april 1941.

Ingen havde vel troet, at der her i landet blev skudt så meget vildt. Den nedlagte vildtmængde er så stor, at det må forekomme forsvarligt at kræve visse ofre både af jægerne og af politiet for at muliggøre en kontrol med vildtbestandens svingninger gennem årene. I et land, der som Danmark er stærkt opdyrket, vil der være fare for, at betingelserne for vildets trivsel efterhånden forringes, men her vil statistikken til enhver tid kunne give sådanne oplysninger, at der i tide kan træffes forebyggende foranstaltninger, f. eks. i form af udvidelse af fredningstiden for enkelte vildtarter, således at man derved kan holde vildtbestanden, som sikkert ingen vil ønske skal forsvinde fra vort land, på et passende niveau.

Også værdien af de foranstaltninger, som landbrugsministeriet gennem jagtfonden med forholdsvis betydelig bekostning iværksætter, kan belyses gennem vildtstatistikken og i virkeligheden kun på denne måde. Virkningen af lokale fredninger, af plantninger for vildtet, af vildtudsætninger, af oprettelsen af anderier o. s. v., kan følges gennem statistikken, og det vil herigennem kunne fastslås, hvilke foranstaltninger til vildtets ophjælpning der vil have størst betydning. Det ærede medlems forslag om, af oplysningerne inskrænkes til at blive indhentet hvert 5. år, vil sikkert nedsætte værdien af det indsamlede materiale i væsentlig grad.

Det fremsatte spørgsmål må derfor bevares med, at det findes rigtigst at bevare vildtstatistikken, og at det må frarådes, at

oplysningernes indsendelse indskrænkes til hvert 5. år.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Eriksen* til landbrugsministeren.

Hvilke foranstaltninger agter ministeren at træffe til fremskaffelse af det proteintilskud, der er nødvendigt, for at de foreliggende store kartoffelbeholdninger, som skal opfodres gennem svinene, skal kunne udnyttes forsvarligt?

Niels Eriksen: Af kartoffelavlten i 1947 havde vi en meget betydelig eksport. I tillid til, at denne eksport kunne oprettholdes og måske yderligere udvides, blev der i foråret 1948 lagt kartofler i et betydelig større areal end forrige år, ifølge statistisk departement 139 000 ha mod 105 000 ha i 1947, og kartoffelavlten beregnes i 1948 at være 60 pct. større end i 1947. Samtidig er eksporten, af årsager, som jeg ikke her skal komme ind på, kun blevet en brøkdel af, hvad den var i forrige høstår, således at vi i øjeblikket har overordentlig store beholdninger af kartofler, som kun kan anvendes, hvis de bliver opfodret gennem svinene. Nu er kartofler, hvis de bliver kogt, et fortrinligt, men meget ensidigt svinefoder, hvis udnyttelse er betinget af, at der gives et passende æggehvitetilskud, og det er her det kniber. Landmændene har kartoflerne og svinene, men det er almindeligvis umuligt at fremskaffe det kvantum protein, som er nødvendigt for en forsvarlig udnyttelse af kartoflerne, fordi proteinrigt tilskudsfoder som kødbenmel el. lign. kun er fremme i meget begrænsede mængder. Det spørgsmål, jeg her har rejst, angår ikke alene de enkelte landmænd, der har kartofler. Det er i høj grad et nationaløkonomisk spørgsmål. Der er ved handelsaftalen med England sikret os afsætning af alt det flæsk, vi kan producere, og det må være af betydning at få en så stor produktion og en så billig produktion som vel muligt. Det kan kartoflerne hjælpe os til, og at det ikke er små værdier, det drejer sig om, fremgår af, at foderværdien af de kartoffelbeholdninger, der skal opfodres, er lig ca. 300 000 t korn; men forudsætningen er, at der fremskaffes et proteinrigt tilskudsfoder. Derfor mit spørgsmål til ministeren.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede medlem hr. Niels Eriksen har ret i, at kartofler i år vil blive anvendt som foder